

tage analoge Bestemmelser, der skulle gjælde under ordinære Forhold. Derved vil Eiernes Ansvar formentlig blive dem klarere; muligvis vil det ogsaa blive lettere for den Forurettede at erholde Opreisning.

Som Følge af foranstaaende Betragtninger stiller Udvalget Forslag til en ny § 1.

Ved Lovforslagets § 1 foreslaas Hundeafgiften, der først ved Plakaten af 4de Oktober 1815 fattes til 2 Rdl. S. B., senere ved Lov af 28de Januar 1856 til 5 Rdl., efter Kommunalbestyrelsens nærmere Bestemmelse til imellem 10 og 30 Kr. aarlig. Der har i Udvalget været Spørgsmaal om at forhøje Minimum, men man har undladt at stille noget Forslag derom, da det efter Omstændighederne maa formodes, at det ikke er Hensigten at blive staaende ved de 10 Kr., der falde sammen med den nu gjældende Afgift, eftersom der da ingen Grund havde været til at søge en Forandring i Loven af 1856. Derimod finder Udvalget, at der bør svares en højere Afgift af de meget store Hunde, eftersom de Ulemper, de forarsage, og de Farer, de kunne medføre, ere større; man har derfor stillet et Endringsforslag derom.

Andet Stykke af Lovforslagets § 2 bebyhnder Magistraten til i enkelte Tilfælde at nedsætte eller eftergive Hundeafgiften. Man antager nu, dette vil blive gjort anvendeligt, f. Ex. hvor enlig boende gamle Mænd eller Kvinder kunne have virkelig Nytte af en Hund, ligesom den ofte er dem et kjærts Selskab, og billigere derfor denne Bestemmelse. Det forekommer Udvalget, at naar man finder det rigtigt at tage saadanne Hensyn, bør man ikke gjøre Bedkommende det altfor besværligt at opnaa Eftergivelsen og derfor ikke kræve ny Ansøgning hvert Aar. Det havde derfor i sit foreløbige Udcast til Betænkning optaget et Endringsforslag, hvorved den Tid, for hvilken Nedsættelse eller Eftergivelse skal kunne tilstaaes, forlængedes fra et Aar til tre Aar; men da

dette Udcast til Betænkning har været meddelt Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, der har fraraadet denne Forandring, medens den iøvrigt har tiltraadt Udvalgets Endringsforslag, finder man ikke tilstrækkelig Grund til at fastholde Endringen.

Efter sidste Stykke af Lovforslagets § 2 skal der aarlig løses Polititegn imod en Kjendelse af 2 Kr. baade til Hunde, der stadig holdes lænede, og til Hunde, for hvilke der er indrømmet Nedsættelse eller Eftergivelse af Hundeafgiften ifølge Lovforslagets § 2, andet Stykke. Det forekommer imidlertid Udvalget, at denne Kjendelse bør bortfalde i sidste Tilfælde, hvorfor det har stillet Endringsforslag Nr. 3.

Endringsforslag.

1) Der tilføies en ny § 1 saalydende:

Det paaligger Eierne af Hunde, der gaa løse i Kjøbenhavn, at drage Omfjorg for, at deres Hunde ikke berede de Besjarende Ulemper ved at fare ind imod dem eller ved gjøende at forfølge dem. Undlade Eierne dette, straffes de med Bøder, ikke under 5 Kroner.

Bider en i Kjøbenhavn løsgaaende Hund Noget paa Gader, Veie eller i Udgangen til Husene, sønderriver den hans Klæder eller forarsages Skade paa anden Maade, uden at Bedkommende selv er Skyld dert, bør Eieren erstatte Skaden, saavidt den lader sig erstatte i Penge, og udrede en Opreisning til den beskadigede Person for Smerte og Smerte samt den Syde, som maatte være fremkommen.

2) I § 1, tredie og fjerde Linie, forandres Ordene: „til et Beløb af ikke under 10 og ikke over 30 Kroner aarlig for hver Hund,“ saaledes: